Ч. 47. Середа 13 марта (29 лютого) 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — Угорска криза. — Італїяньско-турецка війна.

На нинїшнім засїданю палати послів розпічне ся дискусия над відповідию п. міністра скарбу Залеского на інтерпеляцию в справі видана нових акций тов. фабрики оружия. Аж до полагодженя войскового предложеня будуть кождого тижня чотири засїданя, а на случай конечности навіть шість. Засїданя будуть правильно кінчити ся о год. 3 по полудни, аби й комісиям дати можність до нарад.

Податкова комісия палати панів радила і в недїлю обговорюючи справу особисто-доходового податку і инших податків. П. міністер скарбу Залеский давав пояснення о намірях правительства.

Міністерска криза в Угорщинї, викликана відомою резолюциєю в справі покликуваня резерв, котру мав ухвалити угорский сойм, дійшла до великого і небезпечного заостреня. Події, котрі розіграли ся в таборі сторонництва працї по оповіщеню димісиї міністерства ґр. Кіна, стають доказом великого роз'ятреня соймової більшости. Ґр. Стефан Тісса виголосив на засїданю сторонництва працї справдешню боєву промову, а єго домагане, щоби змагати до піддержаня кабінету уступаючого, було прямим покликом до рішучого опору против чинників, котрим єдино прислугує право покликуваня і відставки міністрів. Крім того розятрені провідники мадярскі змагали до того, щоби сойм ще перед відроченем з нагоди міністерскої кризи ухвалив конечно відому резолюцию в справі покликаня резерв. Тим способом отже викликано би прямо рішучу борбу угорского сойму з рішаючими чинниками.

Таке роз'ятрене і роздратоване особливо в кругах угорских вельмож дасть ся пояснити тим, що загально уважають міністра скарбу дра Володислава Лукача можливим наслїдником ґр. Кіна і припускають, що др. Лукач утворить новий кабінет і покличе до него представника з табору Юстівців та висуне на передове місце виборчу реформу в дусї і напрямі вимаганім Юстом, против чого ґр. Тісса і мадярскі вельможі завзято боронять ся, щоби не утратити дотеперішної верховлади в Угорщинї.

Сторонництво працї не ухвалило вправдї домагань ґр. Тісси, що до задержаня кабінету ґр. Кіна, а сойм перед відроченем не ухвалив відомої резолюциї в справі покликуваня резерв. Тим способом обминуло се сторонництво явне виповіджене боротьби, отже дороги до порозуміня з Короною собі не зачинило. Однак вже сама боєва промова ґр. Тісси і єго визиваючі домаганя стають певним доказом того, який дух віє в кругах мадярских вельмож, а після того можна напевно сподївати ся довгої проволоки угорскої кризи і незвичайних трудностий єї полагодженя. А ся проволока і сї трудности відбивають ся відемно і на австрийскій державній радї і на цілім положеню Австро-Угорскої монархії. В обох державах стоїть на дневнім черзї невідкладна конечність войскової реформи, а наслїдком угорскої кризи виринула гадка, щоби поки що відрочити полагодженє войскового закона із збільшеним континґентом новобранців і дворічною войсковою службою а вдоволити ся на тепер провізориєю з задержанем трилїтної служби. Однако провізория в справі войскового закона, особливож задержане трилїтної служби викликує великі сумніви в парляментарних кругах так, що імовірно не найшла би ся більшість для сеї ухвали. Угорска криза викликала отже і в Австриї незвичайні трудности в парляментарнім положеню і так вже дуже невідраднім.

Як звістно, донесеня мадярских часописий про димісию міністра війни ґен. Авфенберґа стрітили ся з рішучим запереченем і то навіть в Будапештї, де в дорозї надзвичайних видань подано ту поголоску до публичної відомости. Юстівцї просто кажуть, що становище мін. Авфенберґа є таке сильне, що навіть найсильнїйші напасти сторонництва працї не зможуть єго повалити.

10)

З НАЙНОВІЙШОЇ РЕПУБЛИКИ.

Образки з подорожий по Хінї або Кітаю.

Після Цобельшіца, Гессе-Вартеґа і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Тіенцін і Пекін.

Як дванайцять лїт тому назад починає ся і тепер знову з Тіенцїна акция заграничних держав, лиш сим разом вже не проти монархічної а проти републиканьскої хіньскої держави. З послїдних вістий з далекого Сходу знаємо вже, що францускe і японьске войско роззброїло той відділ хіньского войска, що машерував до Тіенцїна, а американьскі кораблї воєнні станули вже в Таку, тій пристани при устю ріки Паі-го до Жовтого моря, що єсть ключем до Тіенцїну, подібно як се місто ключем до хіньскої столицї. Хто має в своїх руках сї дві позициї, той має отвертий приступ до Пекину. Вже найблизші днї готові нам принести якусь важну несподіванку політичну із сих сторін, тому не від річи буде придивити ся їм близше.

Двайцять чотири годин їхали ми з Чіфу по розбурханім мори через пролив Чілї, коли нараз вода, що доси була жовта, змінила свою краску. Був то знак, що до берега вже недалеко. До нашого корабля причалив лотсман, котрий мав нас повести до Таку. Ріка Паі-го, що значить „біла ріка", над котрою лежить місто Тіенцін, а котра намулила всю ту землю, що лежить межи Тіенцїном а Таку, несе все ще таку масу намулу, що залив від того став дуже мілкий і приступ для більших кораблїв дуже утруднений; єсть лиш вузоньке корито, котрим пароплави можуть заплисти до Таку та й то лиш підчас припливу моря і при помочи лотсмана, котрий уміє то корито вишукати.

Ми приїхали були підчас припливу, отже не задержуючись, плили дальше, але не довго: нараз машина перестала робити, а за хвильку зачала з цїлої сили взад навертати — ми застрягли! За кождий раз коли шруба обернула ся, зажовтїла ся вода від розбовтаного намулу і корабель затряс ся, але з місця не рушив. Ну, можемо тут тепер і двайцять чотири годин сидїти! — сказав капітан — може завтрішний приплив принесе більше води і рушить нас з місця. — Не велика то була потїха, але всетаки потїха в виду того, що ми так близько цїли не могли дістати ся до неї. Але сим разом наш капітан помилив ся. Наш досьвідний лотсман крутив цїліську годину кораблем, аж остаточно вивів єго на добру дорогу і небавком стояв наш корабель привязаний линвами до причалї в Таку.

Тут всюди, де перед дванайцяти роками лютила ся завзята борба мирно і тихо. Місця де стояли форти Таку можна ще видїти; видко то по підвисшеню землї але з самих фортів вже анї слїду. Они були на те призначені, щоби на случай потреби не впустити воєнні кораблї до ріки Паі-го а своїм положенєм надавали ся дуже до того. Отже коли в червни 1900 Хінцї в Пекінї і Тіенцїнї зачинали щораз грізнїйше виступати проти Европейців, уважали команданти европейских кораблїв воєнних в Таку поки що за найважнїйшу задачу удержати звязь зі згаданими містами і завізвали команданта фортів в Таку, щоби він уступив ся з них зі своїм войском а рівночасно поставили й ультіматум. Командант запитав тоді в Пекінї, що має робити а єму відповіли: Убийте всїх Европейців, висадіть у воздух всї кораблї, не чекайте на нїчо більше. В виду того командант фортів відповів Европейцям, що не уступить ся і дня 17 червня почав стріляти до кораблїв. Европейцї відповіли на ту стрілянину пушками з малих канонірок на рiцї, бо великі кораблї мусїли стояти далеко на мори; мимо того борба закінчила ся поражкою Хінців. По шести годинній борбі, відділ межинародного европейского войска в силї 900 мужа, між котрими було також і 20 австрийских моряків, взяв приступом форти.

Ріка Паі-го вє ся і крутить ся межи Тіен-

Угорске бюро кореспонденцийне доносить, що президент палати вельмож ґр. Чакі і президент палати послів Навай зістали візвані за посередництвом ґр. Кіна на авдиєнцию до Цісаря, яка відбуде ся в четвер. В політичних кругах не привязують ніякої ваги до тих авдиєнций, бо такі авдиєнциї по димісиї президента кабінету суть традицийним звичаєм.

В італїяньско-турецкій війнї не прийшло до ніякого рішаючого звороту. Тепер ведуть ся борби в Киренаїцї, особливо в околицях Бенґазі, де Турки завдають Італїянцям тяжкі страти.

На посередництво держав не відповів доси італїяньский міністер справ заграничних. Кажуть, що він відложив свою відповідь на відповідний час, то є коли рішаюча побіда Італїянцїв буде вже очевидна.

Новинки.

Львів, 12 марта 1912.

— Іменованя і перенесеня. Пан Міністер справедливости іменував заступниками прокураторів державних судиів: Ізидора Копчиньского в Чорткові, дра Зиґм. Пакліковского у Львові і Вол. Кучиньского в Городку яґай. для Станиславова а переніс заступн. прок. держ. дра Зиґм. Голобута з Чорткова до Тернополя. — Пан Намістник переніс комісаря повітового Фр. Лещиньского з Городка яґ. до Сокаля а практиканта концептового Намістництва, Мих. Тисовского зі Львова до Городка яґ.

— Репертуар руского театру в Коломиї. Саля „Сокола". Початок о 7·30 вечером.

В середу дня 13 с. м. в сали „Каси щадничої" виїмково о год. 7-ій новинка „Сонце Руїни", траґедия ковацкої руїни в 5 діях В. Пачовского.

В четвер дня 14 марта новинка „Кохання і смерть" драма з житя жидів в 4 діях Я. Ґордіна.

В суботу дня 16 марта „Жидівка", опера в 5 діях Галевія.

В неділю дня 17 марта „Ой не ходи Грицю на вечерниці", народний образ зі співами і танцями в 5 діях М. Старицкого.

— Головний Виділ тов. „Учительска Громада" у Львові подає отсим до відома, що всякі письма на єго адресу належить посилати до рук д. Людвика Сального, а грошеві посилки до рук о. Івана Сітницкого, обох професорів академічної ґімназиї у Львові ул. Льва Сапіги ч. 14. За инші посилки Г. В. „УГ.", не бере на себе відвічальности, бо почта робить трудности в доручуваню і через те посилка може не дійти до місця призначеня.

— Авантура в шинку. На каменярів Дмитра Горбіха, Стан. Бояновского і Едв. Росацїньского напали в неділю в шинку при ул. Личаківскій ч. 117 два мулярі: Юл. Кулаковский і Едв. Купчиньский та побили їх тяжко „гальбами" і квіслями. Підчас тої авантури дістало ся і властителеви шинку і єго сестрі, котрі станули в обороні нападених. Шинкареви зранено сифоном руку, а єго сестрі розтято губу.

— З „Рускої Захоронки" в Станиславові. Отсим повідомляє ся, що продовжене загальних звичайних зборів тов. „Руска Захоронка" в Станиславові відбуде ся в суботу дня 16. марта о год. 5·30 пополудни в комнатах при ул. Голуховского ч. 4., з отсим порядком дневним:

1) Відчитане протоколу з послідних загальних зборів.
2) Звіт комісиї контрольної.
3) Уділене абсолюториї уступаючому виділови.
4) Справа затвердженя продажи ґрунту власність тов. в Княгинині-селі.
5) Внесеня і запити.

Наколи в означеній порі не збере ся достаточне число членів, відбудуть ся збори того дня о год. 6 вечером, без огляду на число присутних членів.

Станиславів, дня 3. марта 1912 р.

За виділ:

о. І. Гордієвский голова. *Федір Величко* секретар.

— Стрілянина божевільного. Серафин Ільницкий, котрий свого часу перебував в Києві, а відтак задля якихсь причин виніс ся звідтам а опісля допустив ся замахів на російских послів в Берні швайцарскім і в Парижи, а признаний за божевільного, сидів через якийсь час в заведеню для божевільних в Штайнгоф під Віднем і втік звідтам, опинив ся остаточно в заведеню для божевільних на Кульпаркові. Отже тут стрілив він в пятницю перед полуднем три рази до лікаря того заведеня дра Антона Мікульского з заду. Всї три кулі зранили дра Мікульского легко в плечі. Коли ранений відвернув ся і хотів божевільному вирвати револьвер з руки, той стрілив ще четвертий раз міряючи в голову. Лиш завдяки тому, що др. Мікульский борзо відвернув голову на бік, куля не поцілила єго і застрягла в стіні.

Кровава тота сцена стала ся на сали, в котрій суть поміщені неспокійні недужі. Рани суть легкі і дрови Мікульскому не грозить небезпечність. Цікаво однак звідки у божевільного в заведеню для божевільних взяв ся револьвер. Слідство в сій справі веде ся і мабуть викаже, хто тут винуватий.

— Наслідки пиятики. На Пасіках Галицких склала ся з суботи на неділю слідуюча кровава подія, котрої жертвою станесь мабуть житє одної людини. В домі Франца Цьвйока, властителя реальности на Пасіках Галицких ч. 38, забавляло ся з суботи на неділю більше товариство, бо того дня припали були імянини доньки господаря, Франі, замужної Зомбек. Отже було що їсти а ще більше пити і забава йшла весело. На тій забаві був також вуйко Франі, Мартин Вебер, зі своїм 19-лїтним сином Андрієм. Було вже около 12 години в ночи — а пиятика відбувала ся від полудня, — тож можна собі погадати, як вже всї були добре запиті. Але Веберови захотіло ся ще пива і він дав синови двайцять корон та післав єго по бочівку пива. Андрій взяв собі до помочи товариша пиятики, Христофа Пеньонжчака і пустив ся в дорогу до коршми за Зеленою рогачкою. Коли вийшли вже на гостинець, пустились звідтам через поле, щоби скоротити собі дорогу. Наразь хтось зачав кидати на них каміннєм. Коли обернули ся, побачили, що то були Казимир Бернацкий і Христоф та Антін Летки. Молодий Вебер наробив крику, а Мартин Вебер зачувши крик сина, вибіг з револьвером в руці і став стріляти на пострах. То помогло і напастники втекли.

Мартин Вебер, вернувши до хати, попав видко, хвилево від пиятики в якусь дурійку, бо заточуючись сильно, зачав викрикувати: „На бік, бо стріляю!" — і заким ще присутні могли зміркувати, на що заносить ся, він стрілив кілька разів перед себе. Відтак вибіг на якийсь час з комнати а вернувши, зачав знов запивати ся. Тимчасом лежала вже в калюжи крови жінка господаря Софія Цьвйокова, діставши кулею в груди а друга жертва стрілянини Вебера, донька Цьвйокової Мария, замужна Когутова, мала прострілену руку.

ціном а Таку так дуже, що треба би нею плисти два рази так довго як їхати зелізницею а треба знати, що оба ті міста віддалені одно від другого всего лиш на 50 кільометрів. Позаяк наш корабель задля низького стану води не міг плисти горі рікою, то ми поїхали зелізницею до Тієнцїну.

Довкола рівнина, так рівно як на столї — зараз коло самого Таку земля не управлювана, мочарувата заросла очеретом. Пізнійше образ зміняє ся; їде ся все ще безконечною рівниною і їдемо попри численні села. Они лежать по найбільшій части на штучно пороблених підвисшенях землї і складають ся майже виключно лиш із самих ліпянок найпростійшої будови. Більше не впадає тут нічого в очи хиба лиш — множество гробів: їдемо попри тисячі малих могилок, що по найбільшій части суть стіжковаті але також і півкулисті. Хінцї, бачите, ховають своїх померших на отвертім поли, а коли ми доїзджали до Тієнцїну, то поїзд, заким в'їхав на стацию, їхав попри величезне кладовище. Гроби розложені по найбільшій части громадками так, що цілі родини творять окремі громадки. Нагробників або якихсь инших знаків на могилах в північній Хінї нема, але коло гробів богатих родин ростуть поодиноко красні дерева, дуже рідко малі купки дерев. Але тільки й всїх дерев на сїй безконечній рівнинї, що коло гробів, тому то й цїла рівнина робить сумне невідрадне враженє.

Наконець в'їзджаємо на стацию. На будинку стацийнім видніє англійска напись „Tientsin Settlement" (Тієнцїн Сетльмент — оселя Тієнцїн) і на двірци витає нас великий рух. Двигарі друть ся о наші пакунки, готелеві дверники, самі Хінцї, раді би кождий нас до себе затягнути а ледви що ми вийшли на улицю, як вже обступила нас цїла купа „їнрікшів" і знов друть ся о нас, кождий з них хотів би нас повезти до готелю. Наконець перебули ми й ту муку та їдемо на „їнрікші", візочку на двох колесах, котрий тягне Хінець. На тій короткій дорозі переїзджаємо через область трох держав, бо дворець стоїть на російскій области а через француску кольонію треба їхати до англійскої оселї, де знаходить ся наш готель. Нинї будемо спочивати, але зараз завтра підемо оглядати місто.

Тієнцїн, по нашому „струя неба" стало ся внаслідок свого особливо користного положеня не лиш одним із найважнійших і найбільших хіньских міст портових, але й одною із найважнійших стратеґічних точок. Всї напади і походи Европейців на Пекін мусять переходити через се місто; оно єсть „ключем Пекіну". Всї сухопутні і водні дороги до столицї держави переходять через Тієнцїн, що положене на так важнім місци як устє цісарского каналу, котрий переходить через цїлу державу до ріки Паі-го. Тому то се місто стало ся порогом і провіянтовим маґазином Пекіну а хто має Тієнцїн в своїх руках, може після своєї вподоби перервати запровіянтоване Пекіну. Тому то Тієнцїн грає також важну ролю в найновійшій історії хіньскої держави, що тут наводимо коротенько в головних чертах.

Бодай чи не повтаряє ся тепер тота сама історія, яка склала ся була в Хінї з початком пятьдесятих років минулого століття. Тодї в Европі про социялїзм і социялїстів майже нїхто ще не чував, як вже в Хінї социялїстично-демократичний рух, вимірений головно против манджурскої династиї і манджурских верховодів, прибрав був так великі розміри, що викликав революцию, котра подібно як і послїдна, що остаточно зробила з хіньскої монархії републику, мала на місци прогнати Манджурів і зробити основний переворот в державі.

Тодї то виступив був якийсь хіньский учений, що називав ся Гунґ-цу-ціян, та зачав заводити нову віру і нові порядки. Він називав себе „королем неба" або Тієн-ванґ і молодшим братом Ісуса, свою державу Тієн-пуо або „царством небесним" а час свого панованя „Таі-пінґ" або „великий мир". Від слова „Таі-пінґ" пішла була й назва тодїшних революціонерів. Отже число тих Таіпінґів стало було так велике, що они вислане против них цісарске войско побили і вже в серпни 1851 р. здобули місто Юнґан а у вересни тогож року Тієн-ванґ проголосив ся цісарем і окружив ся чотирома королями, котрих назвав після сторін сьвіта. Дня 19 марта 1853 здобули Таіпінґи місто Нанкін і вимордували там цїлу манджурску залогу з жінками і дїтьми, разом звиш 20.000 людий, та зробили Нанкін своєю столицею. Дня 30 жовтня 1853 р. явились були Таі-пінґи під Тієнцїном, але тут відперло їх цісарске войско з великими стратами. Се був знак найбільшої небезпечности для держави і манджурскої династиї, бо по занятю Тієнцїна готові були Таі-пінґи занятя і столицю Пекін. Длятого то манджурска династия зібрала все войско, яке лиш могла, і виступила з цїлою силою проти ворохобників та прогнала їх з північної Хіни. Неудалий атак на Тієнцїн зазначив зміну в дотеперішних щасливих підприємствах Таі-пінґів.

(Дальше буде).

Завізвано зараз поготівлю ратункову, котра обом жертвам безмежної пиятики подала першу поміч, причім лікар ствердив, що стан Цьвіокової єсть грізний, позаяк куля застрягла в грудех. Повідомлена о тій події сторожа поліцийна на Личакові, арештувала Мартина Вебера, Берацкого і обох братів Летких. Всіх арештованих відставлено до суду.

— **Кровава бійка на ножі.** В однім з шинків за жовківскою рогачкою прийшло в неділю над раном до кровавої бійки на ножі, котрої наслідком буде тяжке калїцтво а може й смерть, котрогось з авантурників. Одна ватага авантурників нападала на прохожих та на гостий в шинках, аж остаточно „трафив свій на свого“ і ті авантурники стрітились з другими такими самими та розпочала ся кровава бійка, по скінченю котрої позістали на побоєвищи чотири тяжко ранені а прочі лекше ранені повтікали до дому, щоби поліция не схотїла ними заопікувати ся. Завізвана поготівля ратункова подала першу поміч тяжко раненим братям Йосифови і Станиславови Тутек, а відтак Онуфриєви Лежогубови і Войтіхови Пйотровскому. Перший з них має вибите праве око і голову ножами, формально змасакровану, так що стан єго єсть дуже грізний; другий, Станислав Тутек, має поранене лице і тяжко стовчене плече. Лежогуб має три тяжкі рани коло ока і тяжко потовчену голову. Наконець Пйотровский має груди пробиті ножем.

— **Найдене старинних монет.** Учитель п. Іван Стадник помістив в „Ділї“ слїдуючу інтересну звістку про найдене старих монет: В Колодрібцї, заліщицкого повіта, знайшов селянин Іван Костюк сеї зими при копаню пивницї глиняне начинє, а в нім повно срібних, римских монет, такої самої величини, як викопані перед двома лїтами монети в Касперівцях. Монети в начиню заховались дуже добре, так що кожду букву удалось на них докладно відчитати. Походять они з часів панованя римского цїсаря Антоніна Пія (Побожного, панував від 138 до 161 р. по Хр.), котрого погруде представляють монети з одної сторони з написом „Divus Antoninus“, а з другої сторони є щось в родї 3 корон, довкола котрих є слово „Consecratio“. Одну з сих монет приніс Костюк до підписаного в місяци сїчни, питаючись о єї теперішну вартість. Коли від учителя довідав ся, чого єму було треба відійшов, не признавши ся однак перед учителем, що таких монет посїдає більше, хотяй учитель о се єго питав і вказував єму на добрий їх збут по музеях. Аж тепер признав ся, що знайшов їх тоді повне начинє, та що начинє збив а монети продав арендареви Зейдї Кіммельманови за 54 кор. Одну з сих монет посїдає шкільний інспектор п. Юзва. Добре було би, щоби хтось компетентний добув сї монети від Кіммельмана, а також, щоби котрийсь з археольоґів з'їхав підчас лїта оглянути сю околицю, (в котрій є більше слїдів старини) тим більше, що при копаню натрафив сей селянин на більший склад ріжних черепків в тім місци, де знайшов гроші. По касперівских викопалинах є другий слїд в тутешнім повітї, вказуючий, як далеко сягала держава римска в тодїшних часах. — *Іван Стадник*, учитель.

Господарство, промисл і торговля

— **З Краєвого Союза кредитового.** Надзираюча Рада Краєвого Союза кредитового, стоваришення зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові, скликує на основі § 47. статута XIV. загальні збори Стоваришення, котрі відбудуть ся в 25. дни н. ст. марта 1912 р., о 4 год. по полудни в сали Стоваришеня у Львові (ринок ч. 10, II. поверх) з отсим предметом нарад:

1) Відчитане протоколу з послїдних загальних зборів Стоваришеня.

2) Звіт з дїяльности за тринайцятий рік адміністрацийний (1911) з маєтковим білянсом.

3) Звіт Контрольної Комісиї.

4) Предложене Надзираючої Ради в справі подїлу чистого зиску.

5) Вибір двох членів Надзираючої Ради і заступника.

6) Вибір трех членів Контрольної Комісиї.

Право участи в загальних зборах мають члени, котрі в цїлости уплатили принайменше оден удїл (§ 50. статута). За леґітимацию служить удїлова книжочка. На загальних зборах беруть участь члени особисто; правні особи заступають їх законні представителї.

Маєтковий білянс за 1911 рік є виложений в льокали Стоваришеня (ринок ч. 10, II. поверх), де члени можуть єго переглядати (§ 56. статута).

За Надзираючу Раду Краєвого Союза кредитового, стоваришення зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові, 9. н. ст. лютого 1912.

Григорий Кузьма предсїдатель. *о. Теодозий Лежогубский* секретар.

— **Ветеринарийний курс** в Камінцї струмиловій в днях 18—21 марта 1912 устроює при підмозї Голозного Виділу філїї Краєвого Товариства господарского „Сїльский Господар“ в Камінцї струм. зі слїдуючою проґрамою: 1) Про новий закон і заразливі недуги зьвірят домашних, 2) Про будову тїла і функциї поодиноких орґанів, 3) Перша поміч в наглих випадках, 4) Поміч при породї правильнім і неправильнім, 5) Про раси худоби рогової і свиний, 6) Про годівлю худоби і гиґієну, 7) Демонстрацийний виклад на живих і нежиєих зьвірятах. Виклади зволив обняти п. Фран. Ковальский, ветеринарийний лїкар зі Станиславова. Виклади будуть супроводжатись демонстрациями на фантомах. Зголошувати ся на сей курс належить до о. Кароля Бардина, пароха в Ланах, п. Камінка струм., котрий подає також всякі близші інформациї. Кружки філїї камінецкої і філїй дооколичних взиваємо, щоби заохотили всїх членів до участи в сїм курсї. — З президиї Краєв. Тов. господарского „Сїльский господар“ у Львові.

— **Комунїкат Краєвого Союза для збуту худоби з торгу у Львові дня 6 марта 1912.** На нинїшний торг зігнано:

Волів	46	штук
Бугаїв	11	„
Коров	30	„
Ялївника	42	„
Телят	172	„
Овець (кіз)	—	„
Безрог	115	„
Разом	416	штук

Плачено за метричний сотнар живої ваги т. є. за 100 клґр.

	від		до	
За опасові воли	92	кор.	107	кор.
„ худі воли	74	„	89	„
„ бугаї	88	„	104	„
„ корови на заріз	60	„	80	„
„ ялївник	70	„	98	„
„ телята	80	„	120	„
„ безроги	94	„	104	„

Телеграми.

Відень 12 марта. Палата послів приступила нинї до нарад над відповідию міністра скарбу на інтерпеляциї в справі підвисшеня капіталу акцийного Товариства фабрики оружя. — Міністер Залєский заявив, що ухвалу палати що до отвореня дискусиї над єго відповідию на інтерпеляцию треба, як здає ся, пояснити собі в той спосіб, що палата бажає вияснення справи. Правительство не отягає ся з тим і того не обавляє ся. (Міністер говорить дальше.)

Мадрид 12 марта. Кабінет Каналехаса зреконструований.

Берлин 12 марта. З Гонґконґ доносять: Великі ватаги розбишаків заатакували вчера в ночи Кантон і почали рабувати. Будинки в порті згоріли. Борба в містї триває дальше. Телеґрафічне получене перерване. На провінциї запанувало безголовіє і настали хаотичні відносини.

Ню-Йорк 12 марта. Департамент справ внутрішних одержав вість з Мехіка о двох поражках повстанців.

Льондон 12 марта. До „Times“ доносять з Гонґконґ під датою 11 с. м.: Телеґрафічне получене з Кантоном перерване. Доносять, що вчера прийшло до борби межи новим войском правительственним а ватагами розбишаків, котрі перед тим сконсиґновано в цїли попреня революциї а котрі тепер розвязано.

Надіслане.

Подорож довкола землї.

Весела товариска гра для науки і забави. Накладом Руского Товариства Педаґоґічного. Львів, 1910. — Цїла гра гарно обдумана. Она незвичайно цїкава, займаюча, а до того дуже навчаюча. Складає ся з трех частий: 1) землї, на якій означені головні місця, до котрих мають загостити подорожні, 2) гранки, призначеної до кидання і 3) чотирох подорожних: піхотинця, наколесника, самоїздника і козака. Подорожні виїздять рівночасно зі Львова з площі сьв. Юра і по довгих пригодах в подорожи довкола землї, вертають назад до Львова перед Бурсу Р. Т. П. на ул. Потоцкого. Гра незвичайно складна і вправляє знаменито думанє і память. Надає ся дуже до забави дїтий, а навіть старших. При тім звертає увагу на розбудженє патриотичних чувств грача. Девіза гри така: „Їдьте, любчики в сьвіт, навчайтесь в чужих людий розуму і вертайте чим скорше домів, просьвічати рідну любу Україну.

„Щоб і ми, якдругі в сьвітї,
Засияли у просьвітї,
Шляхом поступу ішли,
А навчившись між чужими,
Працювали над своїми,
Кращу долю віднайшли“.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).